

- право на майно та житло (зокрема, дитина наймача або власника житла має право користуватися ним нарівні з останнім);
- право на працю та на зайняття підприємницькою діяльністю;
- право на об'єднання в дитячі та молодіжні громадські організації (при цьому створення дитячих організацій політичного та релігійного спрямування забороняється).

Разом з загальними правами людини, які належать неповнолітнім, законом передбачені і деякі особливі права дитини, специфіка яких обумовлена її потребою в особливому захисті, турботі і допомозі.

Окрім загального права на проживання в сім'ї, для дитини передбачені й інші права у сфері сімейного життя.

Статтю 150 СК України передбачені обов'язки батьків щодо виховання та розвитку дитини, яким відповідають певні права дитини. Виходячи з цих законодавчих приписів, дитина має право на піклування з боку батьків про її здоров'я, фізичний, духовний та моральний розвиток, на забезпечення батьками здобуття нею повної загальної середньої освіти, підготовку її до самостійного життя, повагу. Батькам заборонено здійснювати будь-які види експлуатації дитини, застосовувати фізичні покарання та інші види покарань, які принижують людську гідність дитини.

Відповідно до ст. 153 СК України дитина має право на безперешкодне спілкування з батьками (це право може бути обмежене у деяких випадках, передбачених законом).

Важливо знати що, держава забезпечує всі права кожній дитині без будь-якої дискримінації незалежно від раси, кольору шкіри, статі, мови, релігії, політичних або інших переконань, національного, етнічного або соціального походження, майнового стану, стану здоров'я і народження дитини, її батьків чи законних опікунів або будь-яких інших обставин. Всі дії по відношенню до дитини повинні у повному обсязі враховувати її інтереси.

Тож, на мою думку людство повинне прагнути до процвітання, щоб життя дітей було щасливим і прекрасним. Було більше радості в житті дітей. Яскраво світило сонце, було мирне небо над головою, щоб частіше лунав дитячий сміх, щоб поруч завжди були мама і тато. Діти, ви маєте право зростати в умовах свободи, розвиватися фізично і духовно здоровими. Жодна дитина не може бути об'єктом свавілля і повинна постояти за себе. Ви маєте на це права!

Література:

1. Конвенція про права дитини від 20.11.89.
2. Батьки і діти. Права дітей [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://studies.in.ua/jurydychna-encyklopedija-simja/3392-prava-dtey.html>.
3. Права дитини в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.pozov.com.ua/ua/posts_ua/prava-dytyny-v-ukraini.html.

Вотченко В.

(наук. кер. – доц. Нагорний В. В.)

*студентка I курсу факультету філології та журналістики
Полтавського національного педагогічного університету
імені В. Г. Короленка*

Права та обов'язки неповнолітніх батьків

Батьківські права і обов'язки виникають у неповнолітніх осіб, в разі народження у них дитини. Передбачені законом особливості реалізації неповнолітніми батьками своїх батьківських прав та виконання обов'язків обумовлені об'єктивними причинами і спрямовані на захист прав та інтересів, як дитину, так і батьків.

Глава 1 ст. 156 Сімейного Кодексу України “Права та обов'язки неповнолітніх батьків” встановлює, що неповнолітні батьки мають такі ж права і обов'язки щодо дитини, як і

повнолітні батьки, і можуть їх здійснювати самостійно. Але здійснення батьківських прав передбачає вчинення вольових дій, в тому числі пов'язаних з вихованням дитини і представництвом інтересів дітей і заповненням їх відсутньої дієздатності. Здійснення права на виховання дитини передбачає достатню - зрілість самого батька. У зв'язку з цим, як правило, і виникають проблеми здійснення батьківських прав неповнолітніми батьками.

Ст. 156 СКУ від 10.01.2002 № 2947- III , встановлює що :

1. Неповнолітні батьки мають такі ж права та обов'язки щодо дитини, як і повнолітні батьки, і можуть їх здійснювати самостійно.

2. Неповнолітні батьки, які досягли чотирнадцяти років, мають право на звернення до суду за захистом прав та інтересів своєї дитини.

3. Неповнолітні батьки у суді мають право на безоплатну правову допомогу.

Найбільш цікавим , на мою думку те, що неповнолітні батьки самі не втрачають статусу дитини щодо власних батьків. Неповнолітні батьки мають право на звернення до суду для захисту прав та інтересів своєї дитини, а також захисту своїх прав або інтересів.

Неповнолітні батьки мають право на усиновлення дитини, однак, крім їхньої згоди на усиновлення, потрібна також згода їхніх батьків.

Якщо мати і батько дитини є неповнолітніми, то їхні власні батьки зобов'язані надавати допомогу у здійсненні ними батьківських прав та виконанні батьківських обов'язків.

Батьки зобов'язані утримувати своїх дітей незалежно від того, чи *працездатні батьки, чи є в них достатні кошти.* Обов'язок щодо утримання дітей покладається *рівною мірою на обох батьків.* Навіть у разі позбавлення *батьківських прав батьки й діти зобов'язані утримувати одне одного.*

Неповнолітня дитина має право брати участь у розпорядженні аліментами, одержаними для її утримання. У разі смерті того з батьків, з ким проживала дитина, аліменти є власністю дитини. Неповнолітня дитина має право на самостійне одержання аліментів та розпорядження ними. Шлюб не є підставою для надання особі пільг чи переваг.

Законодавство ФРН забороняє залишати дітей молодше 16 років без нагляду. За порушення цієї норми батьків можуть оштрафувати, навіть якщо вони відійшли всього на 10-15 хвилин.

Я вважаю, що потрібно бути більш обачнішим , тому що дитина – це великий крок у доросле самостійне життя. Потрібно не вступати в статеві відносини не досягнувши повноліття, а якщо вже вступили обов'язково використовувати контрацептивні засоби.

Українська письменниця Надія Красоткіна написала :

Багато треба перейти, щоб власну долю збудувати.

Та честь і гідність зберегти, щоб гордо світом крокувати.

Бо ти людина на Землі, то ж не кидай себе під ноги.

Бездумно не бреди в імлі, а світлі вибирай дороги.

На мій погляд ці рядки повинні стати прикладом для кожної поважаючої себе людини, щоб потім не накоїти невиправних помилок.

Література:

1. Сімейний кодекс України від 10.01.2002 № 2947-III. // Відомості Верховної Ради України . – 2002. – № 21-22. – ст.135.

2. [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://pravovaednist.com.ua/index.php/2012-03-14-09-03-42/2012-03-14-09-10-55/50-2012-07-09-07-39-42.html>

Горб Н.

(наук. кер. – доц. Нагорний В. В.)

*студентка V курсу факультету філології та журналістики
Полтавського національного педагогічного університету
імені В. Г. Короленка*